

2022. október 3. hétfő

Zsolt 84,6-10 Boldog az az ember, akinek te vagy ereje, aki a te utaidra gondol. Ha a Siralom völgyén mennek is át, források völgyévé teszik azt, az őszi eső is elárasztja áldásával. Újult erővel haladnak, és megjelennek Istennél a Sionon. URam, Seregek Istene, hallgasd meg imádságomat! Figyelj rám, Jákób Istene! Istenünk, pajzsunk, nézz ránk, tekints fölkeded személyére!

Mk 4, 1-9: Ismét tanítani kezdett a tengerparton. Igen nagy sokaság gyűlt össze körülötte, úgyhogy egy vízen levő bárkába szállva leült, az egész sokaság pedig a tengerparton volt. Sokat tanította őket példázatokban. Tanítás közben így szólt hozzájuk:

– Halljátok! Íme, kiment a magvető vetni. Történt pedig vetés közben, hogy a mag az útfélre esett. Jöttek a madarak és felkapkodták. Másik meg sziklás helyre esett, ahol nem volt sok föld. Azonnal kihajtott, mert nem volt mélyen a földben. És amikor feljött a nap, megperzselődött, és mivel nem volt gyökere, kiszáradt. Egy másik tövisek közé esett. A tövisek megnőttek, megfojtották, és nem hozott termést. A többi pedig jó földbe esett. Termést hozott, miután kikelt és szárba szökken. És meghozta egyik a harmincszorosát, másik a hatvanszorosát, sőt némelyik a százszorosát is.

Majd ezt mondta:

– Akinek van füle a hallásra, hallja!

Igehirdetés:

Nehéz feladat annak a példabeszédnek a magyarázata, amit Jézus már megmagyarázott – ezt halljátok majd holnap. Ráadásul nagyon ismert példabeszéd, szerintem benne van a top 5-ben. Gondolom sokatok ki is kapcsolt már a felolvasás alatt – áá, ezt ismerem! Hogyan érdemes egy ilyen jól ismert, vagy inkább túlságosan is ismertnek vélt részhez közelíteni.

Először is érdemes tudni a kulturális és történeti hátteret. Jézus korában olyan módon is vetettek, hogy a vetés után szántották be a magokat, ezért nem látja a magvető, hogy rossz helyen van a mag, mert az utat is beszántotta, a kövek pedig sokszor csak a szántás közben kerültek elő. Tehát nem gondatlan a magvető, a képet Jézus egyszerűen a mindennapi életből veszi.

Én azon gondolkodtam el, hogy mit jelent ez a termést hozó élet? Jézus számára ez nagyon hangsúlyos, gondoljatok a szőlőtőről vagy a fügefáról szóló beszédeire. A vetőmag életének célja a termés. Ugyanígy Isten is ilyen bőséggel, és a termés reményében adja oda nekünk saját magát. Mit jelent a termés, és hogyan lehet termést hozó a mi életünk is?

Számomra nagyon egyértelmű, hogy a termés a szeretetben gazdag élet. Az önmagát, közeli és távoli hozzátartozóit, barátait és ellenségeit egyaránt szeretni képes ember az, akinek az élete a legtökéletesebb termést hozza a világban. Nem pazarolja az életét bosszúra, megbántottságra, gyűlöletre, hanem oda tudja adni másokért az idejét, a figyelmét, a lelkesedését. És közben nem ég ki, mert van tápláléka, van forrása az életének. Vagyis nem keveri össze a hatékonyságot vagy a sikert a szeretettel.

A kereszténység nem a törvény vallása. Nem a tízparancs vallása. A keresztény ember azt tanulja egy életen keresztül, hogyan adhatja át magát minél teljesebben Isten szeretetének. Nem attól jobb ember valaki, ha templomba jár, elmond imákat és megtartja a tízparancsot. Ha viszont látszik rajta, hogy templomba jár, imádsága elmélyíti életét, vagyis hétről hétre növekszik a szeretetben, akkor hite életté válik, vagyis termőre fordul.

A kereszténység tehát nem valami templomba járással, igeolvasással, szenteltvízzel meghintett tisztesség. A keresztény élet szimbóluma sokkal inkább a tűz, a 30-60-100 szoros termés, a mustármagból kinövő fa. Már idéztem ezt a történetet közöttetek, de annyira ide kívánczok: „Lót atya odament József atyához, és azt mondta neki: 'Atya, amennyire tőlem telik, megtartom a kis szabályzatomat, a kis böjtömet és a kis imádságomat és meditációm. Békességben élek, és a képességeimhez mérten igyekszem megtisztítani az elmémet minden gonosz gondolattól. Mi többet tehetnék még?' Az öreg ember ekkor felemelkedett, kezeit az ég felé nyújtotta, ujjai olyanok lettek, mint tűz lángnyelv, és ezt mondta: 'Miért ne válnál teljesen tűzzé?'”

